

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาถึงผลของค่าแหน่งภาษา มีในรายการสารคดีทาง โทรทัศน์ทมต่อสัมฤทธิ์
ผลทางการเรียนของเด็กหนูวอก ผู้วัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งประกอบด้วยแบบ
โทรทัศน์สารคดี และแบบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน 3 เรื่อง คือเรื่องมด กุ้งก็ต และสุนทรรู้
ไปทดลองใช้กับเด็กนักเรียนหนูวอกที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาระดับที่ 6 ของโรงเรียน
เศรษฐเสถียรและโรงเรียนโสดศึกษาทุ่งมหาเมฆ จำนวนห้องล้วน 50 คน โดยแบ่งออกเป็น^{ห้อง}
กลุ่มทดลอง 5 กลุ่ม ตามขั้นตอนที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 จากนั้นผู้วัยได้นำคะแนนเพิ่ม^{gain scores}
(gain scores) รวมของกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการทดลองมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ
ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐานของการ
วิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทดสอบไหว้ไหว้ศรี
สารคดีที่มีภาษาอีบรา罕ิกบนจรอไหว้ศรีรวม 3 เรื่อง ในค่าแทนงช้ายบบคงที่
ช้ายบบคงที่ ขวัญล่างคงที่ ช้ายล่างคงที่ และแบบไม่คงที่

กลุ่ม	จำนวนนักเรียน	\bar{X}	S.D.
ภาษาอิบราหิมในค่าแทนงช้ายบบคงที่	10	8.1	2.23
ภาษาอิบราหิมในค่าแทนงช้ายบบคงที่	10	7.8	2.20
ภาษาอิบราหิมในค่าแทนงชวัญล่างคงที่	10	7.6	2.76
ภาษาอิบราหิมในค่าแทนงช้ายล่างคงที่	10	7.4	1.71
ภาษาอิบราหิมในค่าแทนงไม่คงที่	10	4.2	1.75
รวม	50	7.0	2.13

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ครายการสารคดีทางไหว้ศรีที่มีภาษา
อีบรา罕ิกบนจรอในค่าแทนงช้ายบบคงที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และแบบไม่คงที่ได้รับคะแนนเฉลี่ย
ต่ำสุด สำหรับการกระจายของคะแนน ภาษาอิบราหิมในค่าแทนงชวัญล่างคงที่มีการกระจาย
สูงสุด และช้ายล่างคงที่มีการกระจายต่ำสุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากการตอบให้รหัสน์สารคดีที่มีภาษาอีบรากอุบันจือ ให้รหัสน์ในตำแหน่งช้ายบบคงที่ ช่วยบบคงที่ ช่วยล่างคงที่ ช้ายล่างคงที่ และแบบไม่คงที่

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	ms	F
ระหว่างกลุ่ม	4	102.08	25.52	5.45*
ภายในกลุ่ม	45	210.90	4.67	
รวม	49	312.98	30.19	

* $p \leq 0.05$ ($df_{4,45} = 2.59$)

จากตารางที่ 4.2 ค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่า F ที่ได้จากการเปิดตารางแสดงให้เห็นว่าภาษาอีบรากอุบันจือ ให้รหัสน์ในตำแหน่งแตกต่างกัน ให้ผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนรายคู่ต่อไปโดยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.3 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนระหว่างคู่ของภาษา民族ที่ปรากฏบนจดหมายทัศน์ในตำแหน่งช้ายบันคงที่ ชวนบันคงที่ ชวานล่างคงที่ ช้ายล่างคงที่ และแบบไม่คงที่

ค่าเฉลี่ยคะแนน \bar{X}	ช้ายบันคงที่ 8.1	ชวนบันคงที่ 7.8	ชวานล่างคงที่ 7.6	ช้ายล่างคงที่ 7.4	ไม่คงที่ 4.2	
ช้ายบันคงที่	8.1	-	0.3	0.5	0.7	3.9*
ชวนบันคงที่	7.8	-	-	0.2	0.4	3.6*
ชวานล่างคงที่	7.6	-	-	-	0.2	3.4*
ช้ายล่างคงที่	7.4	-	-	-	-	3.2*
ไม่คงที่	4.2	-	-	-	-	-

* $p < 0.05$

ขอบเขตวิถีกุณผลต่างของค่าเฉลี่ยที่ค่าน้ำผึ้ง = 3.11

จากตารางที่ 4.3 เมื่อนำค่าผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแต่ละคู่มาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยที่ค่าน้ำผึ้ง (3.11) ปรากฏว่ามีค่าของผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอยู่ 4 คู่ที่มีค่ามากกว่าค่าที่ค่าน้ำผึ้ง คือ ผลต่างของค่าเฉลี่ยของภาษา民族ที่ปรากฏบนจดหมายทัศน์ในตำแหน่งช้ายบันคงที่กับแบบไม่คงที่ (3.9) ตำแหน่งชวนบันคงที่กับแบบไม่คงที่ (3.6) ตำแหน่งชวานล่างคงที่กับแบบไม่คงที่ (3.4) และตำแหน่งช้ายล่างคงที่กับแบบไม่คงที่ (3.2) นั้นคือค่าเฉลี่ย 4 คู่นี้มีความแตกต่างกันอย่างมั่นคงทางสถิติที่ระดับ 0.05